

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ 'HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PÉNGŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

Mindenki szolgálja.

(Márk. 10. 35—45.)

Nem nagyon csábító szerep. Szolgálni! A magam akaratát teljesen feladni, másnak akaratát a magamévá tenni! Bárki is legyen az a másik. Ha nálamnál magasabb rangu, hatalmasabb, úgy a tiszteletadás, vagy a félelem, vagy esetleg az érdek arra készítet, hogy szolgáljak neki, hogy megalázkodjam előtte. De ha velem egyenrangu, vagy pláne ha nálam szegényebb, gyengébb, gyarlóbb, ha semmit nem várhatok tőle szolgálatomért, akkor is szolgáljak?

Igen, akkor is.

Jézus ezt tanította s Jézus ezt meg is tette! Tőled is elvárja!

A szolgálat nem vár jutalomra, kitüntetésre, hála.

A királyok kezében az arany kormánypálca. Uralkodó hatalmat jelent. Jézus kezében ott a kehely, a keserű pohár. Nem jött uralkodni, hanem szolgálni.

Jákob 20 évig szolgált messze idegenben. Szolgálatát nem volt könnyű. De számára hasznos, áldásos.

Mózes 40 évig tartózkodott Jetrónál a nyájak mellett. Szolgált. Alázatosságot, engedelmességet, hűséget tanult — lassan-lassan megérett a szolgálatban — a vezetésre s uralkodásra. Aki előbb évtizedeken át a nyájának szolgálópásztor volt — most egy 600 ezer főnyi nyájnak lett a vezető pásztor. Szolgálatát a zugoló nép közt nem volt mindig könnyű. De hűségesen szolgált, míg az Ur haza hívta.

Akik szeretnek minket, szolgálatunkat megbecsülik, megköszönik, meghálálják, megfizetik, azoknak szívesen szolgáltunk szolgálni. De akik fáradtságunkat, semmibe sem veszik, megszólják lekicsinylik, azoktól elhuzódunk s tőlük megvonjuk szolgálatainkat.

Jézus annak a kilenc bélpoklosnak, aki nem tartotta érdemesnek a gyógyulást neki megköszönni — éppen úgy szolgált, mint annak a samaritánusnak, aki hálátelt szívvel jött vissza gyógyító orvosához.

Jézus mindenkinek szolgált. Egész nap betegeket gyógyított. Mikor holtfáradtan hajóra száll s ott alszik — még álmában sem

hagynak neki békét — felkelt s lecsendesítette a vihart, a tomboló tengert.

Partot érve, megszállt ember áll elébe. Jézus azon is segít. Szárazon és vizen, jó barátok vagy ellenség közt — de mindenütt szolgált.

Tanulj Mesteredtől mindenkinek, mindenütt, mindenkoron szolgálni!

Ha ezt megtanultad, megtetted, akkor Ő előtte első leszel s nagy leszel. Valószínű, sőt biztos, hogy az emberek előtt nem leszel nagy, az emberek lenéznek amért mindenkinek szolgálja voltál, de Mestered megbecsül érte, az Ő szemében nagy leszel!

Mit keresel? Az emberek, avagy Mestered előtti nagyságot? Utóbbi a szolgálaton át vezet!

W. J.

Az évi konferencia.

A tudósítónak az a feladata, hogy hiven, tárgyilagosan közölje olvasóival azt az eseményt, amelynek megírására kiküldték. Ez volna az én feladatom is. Egyszerűen leközölni a konferencia lefolyását s főleg a fontosabb mozzanatait színesen az olvasó elé állítani. De magával a konferenciával hamar végezhettünk. Semmi változást nem hozott az elhelyezési listát illetőleg, különösebb határozatot sem hoztak, s lefolyása is a kék meghívó szerint elég egyszerűnek ígérkezett, nem szerepelt benne még a hagyományos régi képviselőházi terem sem, s avatás sem volt az idén, csupán mindjárt a megnyitó estén szomorú meglepetésként hatott, hogy Funk tv. beteg, s állapota oly komoly, hogy még kilátás sincs arra, hogy az üléseken résztvegyen. Itt jegyezzük meg, hogy csakugyan nem lehetett ott egyetlen egyszer sem, sőt mikor e sorokat írjuk, még most is csak lábbadozó (családtagjaival együtt). Ilyen körülmények között indult az ez évi konferencia, amely ha külsőleg — mondjuk az egyházrend szerint — nem is hozott különösebb változást, de lelkileg oly mély nyomott hagyott minden egyes prédikátor és laikus résztvevő szívében, hogy erre az esztendőre valóban döntő befolyást gyakorolhat a gyülekezetek lelki életében.

Amint tudjuk, az idén az ázsiai uton levő püspökünk helyett dr. Shepard a párizsi kerület püspöke jött közénk, hogy a konferencián elnököljön. A konferencia harmadik napján reggel, oly mély bensőséges áhitattal kezdte meg a napot, amely még hosszú ideig emlékezetes marad a jelenlevők számára. Az isteni szolgálatról beszélt, annak fontosságáról s a prédikátor munkájáról s ezzel kapcsolatban fölvetette a kérdést: „Ha igazán akarnád és megpróbálnád hány lelket tudnál az Ur Jézushoz vezetni?” — Oh mennyire el kellett szégyelnünk magunkat e kérdésre. Éreztük, hogy tényleg mit tudnánk tenni, ha igazán akarunk. Egy szomorú, emberi gyengeségektől s gyarlóságoktól szürke multra tekinthettünk vissza. Hiszen megpróbáltuk s akartuk is Isten országát növelni, de vajjon igazán megpróbáltuk-e? Igazán? Teljes erővel? Bizony sok hiányosságunk oka, hogy próbálkoztunk, de nem igazán. Nem sokat beszéltünk az áhitat után, nem sokat foglalkoztunk, de Isten lelkét ott éreztük magunk között, az Ur Jézus ott volt velünk, mi egy akarattal éreztük. — „Igen Uram, adj erőt igazán megpróbálni éretted mindent. Igazán akarni. Igazán dolgozni. Igazán élni benned egy szent tiszta életet. Ez a csendes, benső fogadalom ez a legbecsesebb ajándéka, legmaradandóbb emléke ennek a konferenciának, amelyet őszinte lélekkel nemesak egy szép emlékként őrizni, de megvalósítani, a mi prédikatori munkánkkal átvinni akarunk. És ezt akarjuk most átadni az olvasónak is. Oh lélek, gondold meg, ha igazán akarnád és igazán megpróbálnád, minden erődöt erre a célra felhasználni, hány lelket tudnál az Ur Jézushoz vezetni? Gondolkozz rajta s tedd magadévá e kérdést te is. L.

„Mi az Otthonmisszió?”

1929. december 16-án páran imaközösségbe léptünk azért, hogy munkanélkülieken, végnyomorban levőkön, öngyilkosjelölteken, börtönből kikerülőkön, a bűn terhe alatt vergődőkön akként segíthessünk, hogy részükre ingyen adjunk lakást és étkezést, foglalkoztassuk őket, munkát szerezzünk részükre, főleg azonban lelküket vezessük Krisztushoz.

Mindnyájan szegény emberek vagyunk, egyedüli reménységünk Márk 11:24 volt, mi hittük s hisszük, hogy csak kérnünk kell és kapunk! És kaptunk! Pesterzsébeten, Drégely u. 34. sz. a. nyílt meg 1930 február 1-én, — tehát 6 hét múlva az első munkanélküli otthonunk, hol idáig 16 embert helyeztünk el s jórészt munkába juttattuk. Most azért imádkozunk, hogy egy nagyobb menhelyet nyithassunk Budapesten.

Hogy állott az eddigi eredmény elő? Semmiféle állami, községi, egyházi vagy egyesületi támogatásban nem részesültünk, munkánk minden emberi köteléktől mentes, teljesen független, — így amink van, világos, hogy Isten adta.

Diáknak karácsony előtt nincs pénze és mégis soproni ev. theologusok küldik az első 31— pengőt! Egy tisztviselő, ki edes anyjával alig tud megélni 20— pengőt ad, egy 100 holdas földbirtokos 5— pengőt — házvezetőnő, cselédlány, szolgáló, kereset nélküli varrólány, jövedelem nélküli diák, szegény iparossegéd 2—5—10—15 pengőket adnak, falusi nénikék 4—5 tojás árát összegyűjtik s elküldik, egy uzsonnázó társaság tagjai megadóztatják magokat, bibliakörökben gyűjtést rendeznek, egy adventista gyári munkás munka nélkül, 12 gyermeke és beteg a feleség és — 10— pengőt küld, N. N. címen csomagok pénzek jönnek, egy csomag tésztát, egy zsák lisztet, hust, ruhaneműt küldenek innét is, onnét is, jórészt ismeretlen emberek, a vásárcsarnokból egy ismeretlen hentes egy csomag hust küld, egy postás kisasszony 5 tyukot s egy kakast, meg 30.— pengőt küld; Glasgowból bibliaiskolából egy szegény magyar fiú 10.— shillinget, otthonunk előtt megáll egy idegen kocsis élelmiszert pakolnak le részünkre. Ma is jött, nem tudom kitől 28 pengő 50 fillér. — Istentszaván fogtuk s Ő hűnek bizonyult!

Mi közöd munkánkhoz? A református, methodista, baptista egyházak, a szabad egyház — küldöttek hozzánk már oly embereket, kiket azonnal befogadtunk! Egy nagy nyomorban levő emberen csak úgy lehet segíteni, ha otthont s étkezést kap, a pénzt elissza! Milyen egyszerűen lehet segíteni, a 32-es villamossal s pár kísérő sorral hozzánk küldik testvéreink s mi befogadjuk őket! Kérjük azonban, tegyék lehetővé, hogy segíthessük a hozzánk fordulókat.

Adminisztratív költségünk nincs, azt magunk fedezzük, minden pénz közvetlen gondozottainkhoz jut természetbeni segítség formájában.

Kérjük testvéreinket, segítsenek imádkozásaikkal, adományaikkal, hogy otthonunk fenntartható legyen, hogy lelkeket mentünk meg az éhhaláltól és Isten országa azok között is terjedjen, kiknek nincs fejüket hová lehajtani. Mutassuk meg, mi hívők, hogy Krisztus követői gyakorlati keresztyének s nem beszélnek, hanem cselekszenek! Segítetek, hogy segíthessünk!

Pénzküldemény címe: Dr. vitéz Csia Sándor az Otthonmisszió Bizottságának elnöke, Budapest, IX., Angyal-u. 7/a.

Levél és csomag címe: Kovács József Pesterzsébet, Drégely-u. 34.

Pál apostol

Betelező közlemény.

A semita, hellenista Pált, egy ellenállhatatlan belső erő kényszerítette arra, hogy az evangéliumot hirdesse. Jaj nekem, ha nem hirdetném, kiált fel (I. Kor. 9. 16.) Jeruzsálemből Illyriumig megy, Rómát, Spanyolországot is látnia kell. Beteges teste dacára majdnem egy egész életen át mindig uton volt. Rengeteget dolgozott, többet, mint a többi apostol együtt. Az ő világot elő akarta készíteni a Krisztusban eljövendő Új világ befogadására. Ő a világ misszionáriusa!

Igaz, a vándor takács nem nagyon tünt fel aza kkori világnak. Obskurus rajongónak nézték; ha egy két előkelő rómainak tett is benyomást, ha egy helyen „Hermes“ istennek, más helyen „Isten angyalának“ is tartották. Sőt Malta szigetén, mikor a vipera mérge nem sebezte őt halálra, a benszülöttek „valami Istennek“ is tartották.

Olyan vándor prédikátorfélének nézték legtöbbször, mint amilyenek százával voltak találhatók akkoriban, akik a nagyobb városok piacain különböző bölcészeti iskolák nézeteit hirdették.

De Pál kora missziói kor volt. A görög-római kultusz keletfelé tendált, s viszont a zsidók, de különösen a farizeusok, kiknek tagja P. is volt, igyekeztek a rómaiak s görögök s egyéb pogányok közt proselitákat szerezni. Eppen Pál korában igen expansív volt a zsidóság. Pál tehát mozgalmas korban élt, amikor vallási és filozófiai nézetek foglalkoztatták a lelkeket.

Feltűnő, ha Pál munkamezejét nézzük, hogy csupa nagy világváros neve szerepel: Tarsus, Jerusálem, Damaskus, Antiochia Ikonium, Galacia, Phrigia, Efezus, Troas, Filippi, Tessalonika, Athen, Korinthus, Illiricum, Róma. A falvak és kis városok nevei teljesen hiányoznak.

Pál damascusi élményének perceitől nemcsak teljesen átalakult, úgy, hogy a Krisztus ellenségéből, Krisztus barátja és követője lett; de ami igen fontos, a zsidó-farizeus apostolból, Krisztus apostola lett. Pál galaciabelieknek megírja (Gal. 1. 16.) hogy a damaskusi uton az élő Jézus kijelentte: magát neki és kötelezte, hogy az evangéliumot vigye ki a nagyvilágba.

Ő „rabszolgája“ Urának, aki ura érdekében dolgozik; ő „hírnök“, „küldött“, „a népek tanítója“. Sőt egy helyen azt mondja: „Krisztus helyett jár követségben s azt kéri, hogy békéljenek meg Istennel!“ (II. Kor. 5:20.) Dacára, hogy erre az apostoli elküldetésre az Ur által megbízottnak tudta magát, mégis úgy érezte, hogy ő nem is méltó arra, hogy őt apostolnak nevezzék, mert üldözte az Ur gyülekezetét.

Pál igen sokat utazott tengeren. Többször szenvedett hajótörést. Utleírásai gyönyörűek s az akkori római császárság egyes viszonyaira is élénk fényt vetnek.

Szárazföldi utjai is tele vannak élményekkel. Az efezusi cirkusban kitört tumultus, jerusálemi elfogatása, stb. élénk színben tüntetik fel a keleti fanatizmust.

Pál rendesen gyalog ment. Csak az Ap. Cs. 23. 24-ben tétetik említés, hogy nem gyalog ment, hanem barmokat adtak neki. Ruhája egyszerű. Az uton egy-egy karaván fogadóval is megelégedett. Podgyásza nem volt sok: Köpenyegét és a papyrusokat egyszer Troasban hagyta Karpusnál.

Más apostolok, utjaikon feleségüket is magukkal vitték. Pál nem, mert a házasságról lemondott. (I. Kor. 7. 8.) A gyülekezetektől nem fogadott el fizetést, bár erre joga lett volna. Gyülekezetei szegények, nem akar terhükre lenni, saját keze munkájával keresi meg mindennapi kenyerét. Csak kivételesen fogadott el hozzá közelállóktól, szeretetadományokat. Mint pl. a filippi gyülekezettől. (Fil. 4. 10. II. Kor. 2. 11.)

Szombatonként a zsinagógába ment. Részben zsidókból, részben pogányokból s részben proselytákból nyert híveket.

Pál mindenütt és mindig misszionárius maradt. A piacon, az iskolákban, a börtönben, a lakásán! Isten Igéjét nem lehetett megkötni.

Egész sereg munkatársat nevelt magának. Mint levélírók, levélhordók, megbízottak evangelisták, igehirdetők, lelki gondozók működtek ezek a munkatársai. „Munkatársai“ és „küzdőtársai“ vagy „harcostársai“nak nevezi őket, sőt egyszer tréfásan „igavonó társai“-nak is. (Fil. 4. 3.) „Fogolytársai“-nak és „rabszolga társai“-nak is mondja őket. Ilyen munkatársai: Timotheus, Titus, Silvanus, Aquila Priscilla, Urbanus, Epafroditus, Evodia, Syntyche, Kelemen, Filemon, Markus, Aristarchus, Demas, Sukács. Mindezek éppen olyan buzgó és lelkes apostolok voltak mind Ő, akik készek voltak vele szenvedni s ha kell meg is halni az Ur ügyéért.

Azok az emberek, akik Pál és munkatársai működése folytán megtértek, többnyire a legalsó néprétegekből s a középosztályból kerültek ki. (I. Kor. 1. 26—28.) Hogy sok szegény is megtért, bizonyítja a korinthusi urvacsorai gyülekezethez intézett pár szava, hol sokan éheztek.

A macedoniai gyülekezetek (Fillipi, Tessalonika-Beröa) szintén szegények voltak. Jerusálemben is sok volt a szegény testvér, azért ajánlotta a (I. Kor. 16. 1.) hetenkint való kis összegek gyűjtését. A gyülekezetben igen sok volt a rabszolga is, több mint a rabszolgatartó elem.

Voltak gazdagok is akik pl. házaikat átengedték gyülekezeti célokra. Így Aquila Efezusban, Nymfas Laodiceában, Philemon Kolosseban, Gajus Korinthusban. Egyes jobb-módu nők is a gyülekezethez tartoztak, mint Kloé Korinthusban, Febe – Kenchreában és Lidia Filippiben. Bereában pl. előkelő nők csatlakoztak a gyülekezethez. (Ap. 16. 14.)

Pál igehirdetésének főtartalma mindig a megfeszített és feltámadott Krisztus volt. Egyszerű, érthető szavakkal beszélt. „Tejet adott nem erősebb ételt“. Gyülekezeti tagjaival bizalmas, szereti őket, de keményen dorgálja is ha kell.

Sok kellemetlensége volt a zsidó törvényeken nyargaló álprófétáktól s hamis atyafiaktól. Ezek szóval is agitáltak ellene s levelekben is izgattak ellene. Egyszer a pogány Demetrius pedig üzleti érdekből lázadást szított ellene Efezusban.

P. nem utazott terv és cél nélkül ide-oda. Az akkori meglévő járt utak szerint igazodott s különösen az olyan városokat látogatta, ahol sok zsidó elem is lakott. Nem egy előtte fekvő térkép szerint igazodott, előre meghatározott terv szerint, mert néha hirtelen inspirációra (Gal. 2. 2. Ap. 16. 6.) megváltoztatta utirányát.

P. a damaskusi élmény után egy ideig Arábiába ment, nem missziónálási célból, hanem inkább azért, hogy csendes magányban elmélkedjék.

Azután megkezdte apostoli tevékenységét szárazon és vizen utazva, fáradságot s veszélyt nem ismerve, soha nem lankadva, hanem mindig lelkesedve s a Krisztus diadalmában bizakodva. Bár sejtette, hogy tanítását, Krisztusról szóló bizonyágtevését életével kell fizetni, mégsem szünt meg fogságában sem hirdetni a megfeszített és feltámadott Krisztust. Szeretett Megváltójáért örömet hál mártyrhalált. Ama nemes harcot megharcolva, mindvégig hű volt s így neki adattatott az Élet koronája. Mesteréhez ment, akinél lakni mindennél jobb.

*

Egy fiu összeveszett atyjával s elhagyta haragosan a szülői házat. A bűn rabja lett. Testileg, lelkileg tönkrement. Beteg ágyra kerül. Apja levelet küldött tévelygő fiának. De ez ki sem nyitotta. Mikor érezte, hogy végórája közeleg, felbontotta apja levelét s mit talált benne? Bocsánatot, szerető, haza hívó, apai szót, pénzt az utra! De már késő volt. Nem vehette már igénybe sem a pénzt, sem az apai megbocsátást.

Olvassuk s hirdessük P. apostol leveleit. A menyei atya hívó szava foglaltatik benne, mellette a megbocsátás és az utiköltség is a hazautazásra. A bűnbe merült lélek bűnbocsánatot, a kárhozatba rohanó bűnös,

kegyelmet talál, az eltévelyedett pedig jó pásztort a Jézus Krisztusban.

Amint P. Krisztus képében szövetségben járt s hívta az embereket az Istennel való megbékülésre, úgy mi is vele együtt munkálódó szolgatársak, ma szintén a megfeszített és feltámadott Krisztus nevében hívjuk az embereket megtérésre, újjászületésre.

Wesley

W. J.

Isten ítél.

Gal 6. 7.

Egy württembergi lelkész aki 1872-ben más gyülekezetbe lett megválasztva, meséli, hogy mielőtt eltávozott gyülekezetéből, egy megrendítő eset történt. Volt egy gunyolódó, istentelen ember, aki igen sokszor borsot tört a lelkész orra alá. Elég módos ember volt, annál kihívóbb magaviseletet tanusított a pappal szemben, aki mindig szeretettel intette istenfélelemre s keresztény életre.

Mikor a lelkész kihirdette, hogy legközelebbi vasárnap megtartja búcsúbeszédét akkor a csufolódó ember az mondta hazajövet feleségének: „Asszony nyolc nap múlva lelkészünk búcsúbeszédét mondja nem lesz elég zsebkendőm, úgy megsiratom, készíts azért egy lepedőt telesírom könnyeimmel!“

De nem így lett, hanem máskép. A búcsúbeszéd előtti szerdán este a csufolódó ember rosszul lett. Óriási fájdalom kinozták. Csütörtökön meghalt s vasárnap temették. A lepedő, amit zsebkendő helyett rendelt — halotti lepedője lett.

Nemcsak hogy Istent nem lehet megcsúfolni, de gyermekét sem lehet büntetlenül csúfolni.

Boldog az, aki nem ül a csufolódók székében!

Csodálatos megmenekülés.

Wesley J. azt írja 1755. szept. 13-án, hogy mikor egyik testvérrel imaórát tartottak, egyszer csak felállt az egyik gyülekezeti tag s azt mondta: „Testvérek jertek az én házamba s folytassuk ott az órát!“ Majdnem a városnak másik szélén lakott, de a testvérek elfogadták az indítványt. Alighogy elhagyták a házat, fél óra múlva, az általuk elhagyott ház is, meg a szomszéd háza a levegőbe röpi s akik benne voltak mind elpusztultak. Ugyanis a szomszéd háza a törvény tilalma dacára is, puskaport és egyéb robbanó anyagot raktároztak fel s ez okozta a katasztrófát. Mily csodálatosan tudta az Úr a bennebizókat a veszedelemnek erről a helyéről eltávolítani s őket megóvni!

Bizd magad mindenkoron az Úrra s ő veled lesz, óv, véd, vezet!

HIREK.

Beosztási jegyzék.

Superintendens és pénztáros: *Funk Márton*.
Központi kerület: *Funk Márton*, körzeti
superintendens.

Budapest I.: *Funk Márton*.

Kispest: *Jacob János*.

Györköny: *Hecker Ádám*.

Budakeszi: (*Wallrabenstein Ferenc*).

Északi kerület: *Wallrabenstein Jakab*, körzeti
superintendens.

Budapest II.: *Wallrabenstein Jakab*.

Budapest III. *Liebstöckel Jenő*.

Miskolc: *Löbel János*.

Nyíregyháza: *Márkus József és Dékány
Elemér*.

Szeged: *Hecker Henrik*.

Déli kerület: *Szalos Artur* körzeti super-
intendens.

Dombóvár: *Schmidt János* és mint segéd
Márföldi András.

Kaposvár: *Szalos Artur*.

Borjad-Pécs: *Haszits János*.

Budakeszi „Tábor” otthon, árvalház és
aggok otthona: *Wallrabenstein Ferenc*.

Diakonisszaügy: *Wallrabenstein Jakab*.

Békeharang: *Wallrabenstein Jakab*.

— A budapesti német methodista ifjúsági egyesület közgyűlése. Márc. 2-án tartotta a német gyülekezet ifjúsági egyesülete rendes évi közgyűlését. A tea-est keretében megtartott közgyűlés egy eléggé tevékeny esztendő zár le. A pénztáros jelentésében az egyesület adóssága nagy részének törlesztéséről is beszámolt. A könyvtáros továbbá az irodalmi- és a „napsugár”-bizottságok beszámolója után következett az új vezetőség megválasztása. — *Funk Márton* superintendens, aki a közgyűlésen jelen volt, az Ur áldását kérte az újonnan megválasztottak munkájára. A pünkösdi Györkönybe való kirándulásra, továbbá a nyári táborozásra vonatkozó indítványok elfogadása után a gyűlés véget ért. Jeligenk: „Tekints fel! Segíts fel!”

— **Alliánzkonferencia.** Amint terveztük úgy sikerült is megtartanunk márc. 22-én és 23-án budakeszi üdülőnkben a „Tábor”-ban ezt az első nagyszabású hitmélyítő alliánzkonferenciát. Együtt voltak baptista, szabad keresztyén és methodista testvérek. Prédikátorok és tagok. Öröm sugárzott a szemekből. D. e. d. u. és este ének, ima, igehirdetés táplálta lelkünket. Összemelegedtünk, megismertük egymást. Felébredt lelkünkben a vágy, többször találkozni. Meg lesz. Okt. 31-én Budapesten a Kistemplom-utcai baptista kápolnában találkozunk megint. Meghívó adja tudtul a program-

mot. Közös nagy és szent célokat tűztünk ki magunk elé. Tudjuk, hogy az Ur segítségével elérjük a célt!

— **Dr. Melle O.** A frankfurti theol. szeminarium igazgatója, oly kellemes, magyarbarát alkoholelles előadást tartott konferenciánk alkalmával, hogy a nagyszámban jelenlevő alkoholelles egyesületek (számszerint 6 egyesület volt szépen képviselve) képviselői, a lelkes beszéd hatása alatt meghívták az előadót a jun.-ban a régi képviselőházban tartandó tiltakozó gyűlésre. U. i. jun.-ban tartja Budapesten a „Libertas” antialkoholisták ellen küzdő egyesület kongresszusát, melyen egész Európa abstinentellenes egyesületei megjelennek.

— **Budakeszi üdülőnkben** márc. 15-én és 16-án ifjúsági allianz konferencia volt, melyen a megjelent Ev. Diákszövetség, K. J. E, Bethania C. E., Luther Márton kör és a meth. magyar és német gyülekezetünk ifjúsága elhatározta, hogy havonta egyszer felváltva egymás gyülekezeteiben közös imaórát és megbeszélést tartanak. — Az Ur látja a mozgalom egységre való törekvését és tudjuk, hogy meg is fogja azt áldani. —

Jézus élete a négy evangélista előadásában Szerkesztette és jegyzetekkel ellátta Czeglédy Sándor. Ez a kiváló és nagyértékű könyv, amely március végére, elsőrendű kiállításban, diszes vászonkötésben, művészi borítólappal, tizenkét műmelléklettel és *Márton Lajos* festőművész 50 eredeti illusztrációjával jelenik meg, gazdag lelki kincstára lesz minden családnak, kiemelkedő szépségű, értékes darabja minden könyvtárnak. A könyv bolti ára 15 pengő. Kedvezményes előjegyzéssel március végéig 3 havi részletben is fizethető. 12 pengőért rendelhetik meg lapunk olvasói ezen a címen: *Sylvester Rt. Könyvosztálya* Budapest, VI., *Hermína-út 37.* A megrendelés egyszerű levelezőlapon történik. Pénzt előre nem kell küldeni. Az első részletet, vagy kívánságra az egész árat. Kiadó megküldéskor utánvételezi.

MOZAIK

Március hó 13—14-én Richers Berta kínai missionárusnő igen áldásos előadásokat tartott a konferenciánkkal kapcsolatban, a kínai missió munkáról, illetve az Úrsodálatos utjáról Kinában. Ezen előadásokon említette, hogy az evangelium terjesztése folytán az egyébként zárkózott kínaiak között már több benszülött van kik Isten országának munkásai, két felsőbb leányiskola is működik, melyeknek élén egyetemi végzettségű kínai nők állanak.

Az oroszok meghívtak több kínai tanulókat Moszkvába, hol három hónapig látták vendégül teljesen ingyen az ifjakat (sőt még az utiköltséget is megtérítették). Az ifjak a „tanulmányut(?)” után hazajöttek s elterjesztették a kommunizmust.

Ugyancsak márc. 14-én tartott Melle Otto a frankfurti missio-intézet igazgatója egy előadást: „Az amerikai prohibíció krízise” címen, amelyben az amerikai szesztilalom áldásait s annak komoly voltát ecsetelte nagy tetszés mellett. Mint említette a szesztilalom Amerikában nem csak gazdasági kérdés, nemcsak felekezeti problema, hanem ez döntő befolyást gyakorol a politikában is. S egy-egy választásnál nem közömbös, hogy a jelölt abstinens-e vagy sem. Amint érdekes előadásában kifejtette, három nagy pártja van a szesztilalomnak. Az egyházak, a nagyipar és az asszonyok. Az Amerikai Egyesült Államok keleti partjától a nyugatiig utazott, de sehol sem látott alkoholt s még csak kísérletet sem tettek, hogy megkínálják. Csempészek természetesen vannak s áldatlan munkájukat titokban folytatják is, de arról szó sincs, hogy az alkoholtilalom végnapjait élné, mert az elmult tiz esztendő meggyőzte az amerikaiakat az alkoholtilalom áldásos voltáról.

A konferencia utolsó napján (vasárnap) délben Wallrabensteiné tvnőnk és leánykái kedves meglepetésben részesítették jószágos püspökünket, ugyanis az ebédnél néhány irredenta s hazafias dalt énekeltek, hogy vendégünk megismerje a dalos magyar népbus énekeit, amelyeket Shepard püspök nagy tetszéssel hallgatott.

Shepard püspök csak néhány napig volt közöttünk, de az Úr akaratát oly bensőségesen, olyan szeretettel tolmácsolta a konferenciának, hogy szeretetre méltó egyénisége mély nyomot hagyott mindnyájunk lelkében. Az Úr áldásával jött, ebből az áldásból juttatott nekünk s adja az Úr, hogy adhasson még sokaknak.

Irodalom.

Isten igéje a gyermek lelkében III. Szemünk fénye — Hastingstól. Erdős Károly dr. fordításában, B. Papp István tanulmányával. (Kiadja Incze Gábor, ára 4 P 40 fill.) Egyszerű köntösben királyi test. Közönséges skatulyában gyémánt, sima fehér födével ez Hastings legújabb magyar kiadása könyve. Egy komoly mély lélek hangján, s gyermeki léleknek mégis megfelelő közvetlenséggel foglalkozik az ifjúság lelki problémáinak fejtegetéseivel s világos elmélkedései különösen alkalmasak a serdülő lelkékben fölguytani az Isten szeretet tüztét. B. Papp István értékes tanulmánya s dr. Erdős kitünő fordítása még csak növelik a könyvsikerét, melyet olvasóink figyelmébe ajánlunk.

Ugyancsak Incze Gábor szerkesztésében és kiadásában jelent meg „Temetési beszédek” c. könyvecske (ára 3 pengő). Könyvecskének mondjuk, pedig 64 oldalán, egy vaskos kötet számára elegendő gondolatoknak szinte egymásba tömörülő gazdag tömegét olvashattuk. Az előszó szerint: „Ezek a beszédek bizonyosságtevésnek készültek.” — S valóban harminc — Isten országában munkálkodó lélek bizonyosságtevése Jézus Krisztusról, az örök élet királyáról.

„Szövétnék” cím alatt ugyancsak Somogyi Imre kiadott egy csinos kötetre való bibliai elmélkedést hitmélyítő céllal. Mint egyházi ujságíró is, mint igehirdető is ismerjük Somogyi Imrét, ki mindig bibliai világításba helyezi az eseményeket s a hívő lélek szemüvegén át szűri le a tanúságot. Beszédeiben, cikkeiben nem akar más lenni, mint alázatos szolga, de bátor prédikátor és a Szent Szellem egyszerű szócsöve. Beszédei cikkei tanulságosak. Könyvének tiszta jövedelme az Úr házának felépítésére megyen.

Jakob Krocke: Der verborgene Umgang mit Gott. Verlag Licht im Osten Wernigerode a. H. Ez a könyv 26 elmélkedést foglal magában 253 oldalon. Olyan a tartalma, hogy bárki aki egyszer elolvasta, másodszer is elolvassa. Az ige hirdetői számára valóságos kincsésbánya, gazdagítja az olvasó prédikátort, de a hallgatóságot is! Mint minden könyv amit Krocke kiadott, úgy ez is sok ezer példányban fogyott el. Már a második kiadást érte. A németül tudó olvasók figyelmébe ajánljuk. Mindezen itt ismertetett könyvek megrendelhetők: Ker. Könyvesház Bpest, VI., Felsőerdősor 5.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. I. Szövetkezet Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért felelős: Wallrabenstein Jakab.

Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. em.

Aurora-nyomda Budapest, VII., Damjanich-utca 19.

Felelős: Spitzer János tulajdonos.